

og for sig ikke umulig, naar man blot kan blive enig om, at Summen ikke er kalkulatorisk, saa at mulige Mangler i Bestanden kunne suppleres igjennem en bestemt Bevilling, men ikke derved, at man tager Pengene og henviser Sagen hvert Aar til Statsrevisionen, hvilket ikke fører til noget Resultat. — Vædringsforlaget Nr. 83 er et nyt Forslag, der er udgaaet fra Udvalget og angaar en Forøgelse af Bogsamlingen for Menige paa Garnisons-hospitalet, idet man har hørt, at denne Bogsamling skal være i høi Grad forældet. Jeg tror ikke, at der vil blive gjort nogen Modstand herimod fra nogen Side. — Vædringsforlaget under Nr. 84 hører til de uinteressante Vædringsforlag, som jeg ikke behøver nærmere at motivere. — Vædringsforlaget under Nr. 85 angaar sædvanlige Vedligeholdelsesarbejder. Vædre Medlemmer ville se, at der fra Ministeriet er fremkommet en temmelig betydelig Fordring hertil. I Anledning heraf blev der indledet en Korrespondance med Ministeriet, og den førte til en Skrivelse, som er aftrykt i Betænkningen. Denne Skrivelse slutter med en meget mistroiske Bemærkning. Efter at der nemlig i Skrivelsen er paaberaabt Ustueligheden af at faae forskjellige af Militæretatens Bygninger forbedrede, slutter Skrivelsen med en Udtalelse om, at, naar man i en Række af Aar vedblivende faar denne Forhøielse, da vil man kunne fikke sig en virkelig Forbedring, dog under Forudsætning af, at Konjunkturerne ikke forandre sig, og under Forudsætning af, at Alt, hvad der er forlangt til ekstraordinære Vedligeholdelsesarbejder, bevilges. Der er altsaa i Virkeligheden tre Forudsætninger, og dersom de Herrer ville gennemgaa disse i deres Fantasi, saa ville de faae et Indtryk, der er lige det Modsatte af, hvad man kan kalde en Garanti. Det er en for ringe Forhaabning, der aabnes dem, som ønske nogen Økonomi paa denne Konto. Vi have derfor ikke kunnet lade os friste af disse Udsigter til at gaa ind paa en saa betydelig Forhøielse. Derimod har Udvalget ment, at der er Grund til i Genhold til de Oplysninger, vi have modtaget, og om hvilke man ikke kan sige Andet, end at de ere detaillerede — imidlertid er det en Selvfølge, at saadanne Oplysningers Betydning er det vanskeligst at kontrollere i et Udvalg, hvor der mangler Sagkundskab og Kjenndskab til de enkelte lokale Mangler, som for en stor Del paaberaabes — dog at foretage nogen Forhøielse iaar, og man har ogsaa ment, at Krigsbestyrelsen vil være tilfreds eller endog taknemmelig ved at faae den Forhøielse af 20,000 Kr., der er foreslaaet af Udvalget ud over det Sædvanlige. Jeg antager derfor, at dette Forslag ikke vil give Anledning til nogen Divergens. — Vædringsforlaget Nr. 86 med det tilhørende Underædringsforlag angaa Stuklofterne paa Frederiksberg Slot. Med Hensyn til Underædringsforlaget skal jeg gjøre opmærksom paa, at det støtter sig til en Udtalelse,

vi have modtaget af vedkommende Autoritet, hvor Forslaget om Restaurationen af de vedkommende Stuklofter, hvis Ustuelighed vist ikke fra nogen Side kan bestrides, er stillet saaledes, som vi stille det. Det er tildeels begrundet i Hensynet til Skolens Lærv, idet man tror, at Undervisningen lettere vil kunne fortsættes usforstyrret, naar Foranstaltningen udføres i Løbet af 3 Aar. Efter hvad der paa den anden Side er oplyst med Hensyn til den Hast, det har at faae denne Foranstaltning tilveiebragt, er der vist ingenjohelst Grund til ikke at nøies med 3 Aar, saaledes som det er foreslaaet af den Autoritet, der har meddelt sin Betænkning angaaende Sagen. — Vædringsforlaget Nr. 99 vedrører usforudsete Udgifter. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at disse usforudsete Udgifters Forøgelse begrundes ved Henvisning til Finantsloven for 1876—77 og i Anmærkningerne til Finantslovforlaget for dette Aar, hvortil der henvises, men her staar ikke Andet, end at Bevillingen tidligere har været større, men er bleven nedsat — formodentlig af fornuftige Grunde, fordi de ikke behøve at være saa store — og at man derved er kommen i nogen Forlegenhed, men dette kan egentlig ikke siges at være særlige Oplysninger om Nødvendigheden af atter at komme op til det Tidligere, saa at det har været umuligt af denne Henvisning at blive mere overbevist end af den første Begjæring; hvad enten man siger det et eller to Steder, bliver der ikke yderligere Trang tilstede. Med Hensyn til alle de Vædringsforlag, der vedrøre Bygningsvæsenet, Nr. 86—98 inkl., ekstraordinære Foranstaltninger, tror jeg ikke, at jeg behøver at gjøre nogen Bemærkning. Det er jo klart, at det, der er det Hovedsagelige for os, er det Finantsielle. Vi ønske Summen nedsat til noget Vignende som før, at holde os indenfor en vis Grændse, og derfor maa man fra Udvalgets Side foreslaa de Nedsættelser, man anser for tilstrækkelige til at komme til dette Punkt, uden at man kan sige, at de foreslaaede Nedsættelser ere absolut rigtige. Saa snart det dreier sig om det Finantsielle, ere de enkelte Poster noget, som man er villig til at komme overens med den ærede Krigsminister om, saalænge man i det Finantsielle holder sig til, hvad man anser for rigtig. Alt gennemgaa de enkelte Poster vil jeg derfor anse for Tidsspilde. Med Hensyn til de supplerende Arbejder i Leiren ved Hald, ville ærede Medlemmer se, at Nedsættelsen ikke vedrøre Opsvælsen af Sygbarakter, men at de forøvrigt gaa ud paa at stryge de andre foreslaaede Foranstaltninger. Det er naturligt under disse Forhold, hvor vi ere saa nær ved at faae en ny Hærløvs (Modsigelse) — ja det er min Overbevisning, at vi have en meget nær Udsigt til at faae en ny Hærløvs —, at det er tvivlsomt, om man netop vil faae Brug for Leiren ved Hald under disse nye forandrede Forhold, og under disse Omstændigheder vil man finde det